

متن پیاده سازی شده

بسم الله الرحمن الرحيم

مستحضرید که ما کلام مرحوم ایروانی را نقل کردیم؛ مرحوم ایروانی اخبار را به 5 طایفه تقسیم کرد و به اخبار پاسخ داد، مرحوم ایروانی در بخش دوم کلامش، روایات مورد نظر اصولی ها را بیان می کند و به همه روایات پاسخ می دهد. روایات مورد نظر اصولیین، در چند دسته قابل بیان است.

روایات گروه اول: روایت متواتر بین فریقین: انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی، لن یتفرقا حتی یردا علی الحوض. نکته: اهل سنت گاهی لفظ عترتی را به سنتی تبدیل می کنند. توضیح: اگر مراجعه به اهل بیت قبل از قرآن لازم بود، باید حضرت می فرمود انی تارک العتره... حال گاهی خود عترت حدیث می گوید و گاه قرآن تفسیر می کند. جواب محقق ایروانی: کجا اخباری می گوید که به قرآن مراجعه نکنید؟! اخباری می گوید بعد از رجوع به اهل بیت سراغ قرآن بروید.

گروه دوم روایات: در تعارض خبریین به ما وافق کتاب الله رجوع کنید. امام می فرماید: خذ بما وافق کتاب الله اصولی گوید اگر قرار است ما قرآن را در سایه سار اهل بیت معنا کنیم معنا ندارد که که سنجه صحت و بطلان روایات، قرآن باشد؛ چیزی که می خواهد سنجه شود باید اصل باشد. آقای صدر می فرماید: این طایفه قوی ترین دلیل است.

مرحوم ایروانی: اگر امام معصوم فرمودند که عند تعارض الخبریین مراجعه به قرآن بکنید و اگر یک حدیث موافق با کتاب بود و یکی مخالف، آن حدیثی که موافق است را بگیریید معنایش این است در تعارض قرآن و حدیث، قرآن را مقدم کنید و این را همه قبول دارند؛ امام که فرمودند سنجه فهم حدیث، قرآن است.

بلکه امام فرمود در تعارض دو خبر سنجه اعتبار قرآن است، و این ربطی ندارد به مدعای اصولیین که می فرمایند در جایی که هیچ حدیثی هم نبود می شود به ظاهر آیه تمسک کرد.

مرحوم صدر: صریح سخنش این است که این ادله اصولیین تمام است و قوی ترین دلیل هم طایفه دوم اخبار است. بیان کلام ایشان: اخباری ها گویند روایات اصل است و قرآن فرع است؛ چرا که آنها اصرار دارند که به قرآن- قبل از رجوع به روایات- مراجعه نشود و لذا معلوم می شود آنها روایات را اصل می دانند و این درست نیست چرا که روایات خذ ما وافق الكتاب می فرماید قرآن سنجه و اصل است.

استاد علی دوست: کلام آقای صدر خطابه است نه برهان، چرا که یک اخباری می تواند پاسخ دهد ما هم به این روایات (خذ ما وافق کتاب الله...) عمل می کنیم. و ما در دو روایت که یکی معارض با کتاب است می گوئیم روایت موافق کتاب در واقع مفسر قرآن است و لذا آن را اخذ می کنیم.

روایت طایفه سوم: روایاتی که گوید شروط مخالف قرآن باطل است مانند: ان المسلمین عند شروطهم الا شرطاً خالف کتاب الله.

اصولی می گوید قرآن سنجه است و باید شروط را با قرآن بسنجیم و لذا می فهمیم قرآن اصل است و روایات غرر. مرحوم ایروانی: اینکه رسول مکرم و حضرات معصومین فرمودند شرط مخالف کتاب را دور بیندازید مراد موافق الفاظ که نیست بلکه مراد موافق مفاد قرآن است مثال: لفظ احل الله البیع، بیع غرری را شامل می شود اما ما می دانیم که که نبی مکرم نهی از بیع غرری کرد. پس بیع غرری مخالف با قرآن است، مثال: اگر زنی شرط مسکن کرد اخباری می گوید در این باره اگر آیه

ای دارید که توسط روایت تفسیر شود در این صورت به معنای جدی آیه پی برده آید و به این آیه باید اخذ بکنید و این هم ربطی ندارد به اینکه در جایی که روایت ندارید به ظاهر قرآن عمل کنید.

مرحوم شهید صدر هم در اینجا مانند ایروانی می اندیشد و می فرماید اگر از خارج ثابت شود که ما باید قرآن را با رجوع به روایات تفسیر کنیم در این صورت این روایات حاکم می شوند بر این روایات. (اصولیین)

این روایات می گوید شروط مخالف قرآن را عمل نکن و لذا اگر ثابت شود که مفاد قرآن را باید از اهل بیت بگیریم در واقع آن ادله (اخباری ها) تفسیر می کند موضوع این ادله را (ادله اصولیین) و لذا تعارضی وجود ندارد.

الحمد لله رب العالمین